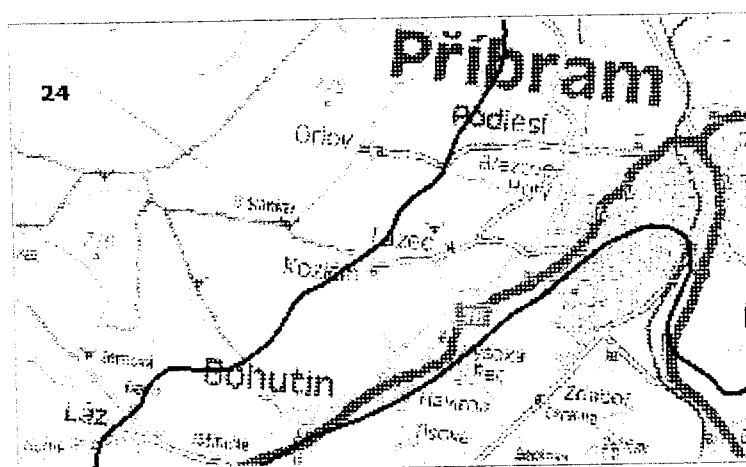
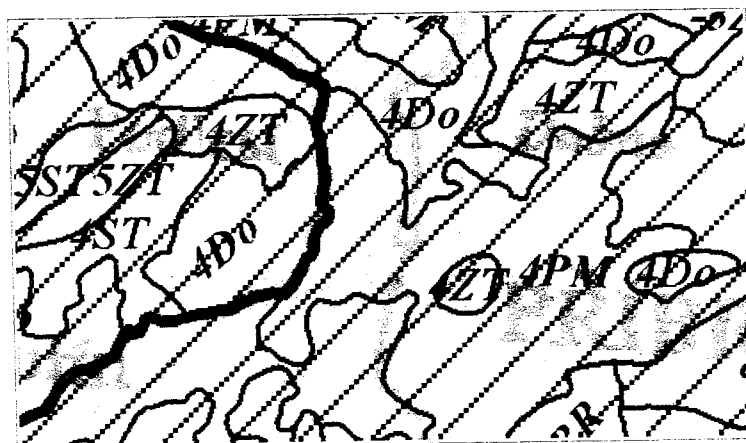

Potenciální přirozená vegetace je charakterizována jako přechod mezi společenstvy bikových bučin – sv. *Luzulo-Fagion* (světle zelená oblast) a bikových nebo jedlových doubrav – *Luzulo albidae-Quercetum petraeae*, *Abieti-Quercetum* (okrová plocha):

Podle biogeografické regionace (Culek, 1994) leží lokalita na okraji Slapského bioregionu (1.20), a v konkrétní biochore 4PM – pahorkatiny na drobách 4. vegetačního stupně:

Kostru potenciální přirozené vegetace tvoří květnaté bučiny lipového typu (*Tilio cordatae-Fagetum*) a acidofilní bikové bučiny (*Luzulo-Fagetum*). Biochora je similární, tedy tvořená souborem blízkých ekotypů, jediným kontrastním typem jsou potoční nivy a prameniště. Dominantními STG jsou *4AB3 (50%), *4B3 (40%) a 4AB4 (8%), kontrastní je 4BC5a (2%). Cílovými ekosystémy v prvcích ÚSES jsou květnaté a kalcifilní bučiny s dubem (as. *Melico-Fagetum*, *Carici pilosae-Fagetum*, *Tilio platyphylli-Fagetum*, *Tilio cordatae-Fagetum*, *Cephalanthero-Fagetum*, dolní část *Dentario enneaphylli-Fagetum*), acidofilní bučiny s dubem (as. *Carici-Quercetum*, *Luzulo-Fagetum* kromě nejvyšších poloh), a nivní potoční olšiny olše lepkavé (as. *Stellario-Alnetum glutinosae*, *Arunco-Alnetum*, *Carici remotae-Fraxinetum*).